

“Pripravljeni moramo biti na poraze”

Če si zvest, boš lahko dobil naziv zmagovalca. — Čeprav bi izgubil v nekaj spopadih, v svojem življenju ne boš poznal poraza. Neuspeh ne obstaja — bodi prepričan —, če ravnaš s pravilnim namenom in z željo izpolnjevati božjo voljo. — Torej, z uspehom ali brez njega boš vedno slavil zmago, ker boš delo opravil z ljubeznijo. (Kovačnica, 199)

18. avgust

Ljudje smo, polni napak. Jaz bi rekel, da tako mora biti: napake so senca, zaradi katere v naši duši kot kontrast bolj izstopata božja milost in naš napor, da bi zadostili božji naklonjenosti. Ta igra svetlobe in sence nas bo počlovečila, naredila ponižne, razumevajoče, velikodušne.

Ne varajmo se: če smo v svojem življenju pogumni in zmagoviti, moramo biti pripravljeni na pobitost in na poraze. Takšno je vselej bilo romanje kristjanov na tej zemlji, tudi tistih, ki jih častimo na oltarjih. Se spomnite Petra, Avgušтина, Frančiška? Nikoli mi niso bili vseč življenjepisi svetnikov, v katerih so bila naivno, pa tudi s pomanjkljivim naukom predstavljena junaštva teh ljudi, kakor da bi bili potrjeni v milosti že v materinem telesu. Ne.

Resnični življenjepisi junaških kristjanov so kot naša življenja: v bojih so zmagovali, v bojih so izgubljali. A potem so se skesani vračali v boj.

Naj nas ne čudi, da doživljamo poraze razmeroma pogosto, običajno ali zmeraj zaradi reči, ki niso pomembne, pa nas užalostijo, kot da bi bile. Če so v našem bojevanju božja ljubezen, ponižnost, vztrajnost, trdnost, ti porazi ne bodo pridobili prevelikega pomena. Kajti prišle bodo zmage, ki bodo slava v božjih očeh. Porazov ni, če delamo s pravim namenom in hočemo izpolniti božjo voljo, upošteva vedno njegovo milost in našo ničnost. (*Jezus prihaja mimo*, 76)

pripravljeni-moramo-bit-na-poraze/
(16. Avg. 2025)